

skede at vise Resignation med Hensyn til vore specielle Ønsker. Denne Resignation har vi vist, men vi har ønsket, inden Lovforslaget forlod dette høje Ting, at gøre opmærksom paa vort Standpunkt i denne Sag.

Slebsager: Jeg var meget glad ved at høre disse Bemærkninger af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) og deler ganske de Betragtninger, han her har gjort gældende med Hensyn til Embedslægernes Lønninger. Men jeg maa samtidig udtale min Beklagelse af, at Lønningsudvalgets Flertal ikke har taget Konsekvensen af sit Standpunkt og taget Initiativet til her til Lovforslagets tredie Behandling at stille Ændringsforslag, hvorved disse Lønninger kunde faa en Størrelse, der var i Overensstemmelse med, hvad Lønningsudvalgets Flertal mente det rigtigt at fastsætte dem til.

Moltesen: Hvis dette Lovforslag bliver til Lov, kommer vi her i Landet under et kraftigt hygiejnisk Tilsyn, som man maaske undertiden kan ømme sig under. Men vi maa sætte vor Lid til, at den Instruks, som Justitsministeren skal udfærdige, bliver udfærdiget med megen Visdom. Vi har i vort sydlige Naboland set, at et saadant lægeligt Tilsyn kan virke i høj Grad chikanøst. Jeg er bange for, at det hos os skal komme til at virke paa adskillige Steder paa lignende Maade, hvis ikke den Instruks, der omtales i § 5, som sagt, bliver fyldt med saare megen Visdom. Kredslægerne skal kunne føre Tilsyn bl. a. med rent private Institutioner som Asyler, Vuggestuer og Skoler, der under indbefattet naturligvis de frie Skoler her i Landet. Jeg tænker der paa noget, jeg særlig har haft Lejlighed til at se: Folkehøjskolerne, som søger at overgaa hverandre i hygiejnisk indrettede Bygninger. Der er imidlertid adskillige smaa Højskoler, som arbejder under ret trange Kaar, og hvis en Kredslæge nu paa en Gang vil give sig til at gøre de kraftige hygiejniske Fordringer gældende, kan det virke økonomisk ruinerende for dem. Det er naturligvis at haabe, at alle Skoler som ogsaa alle Vuggestuer her i Landet kan faa de bedst mulige hygiejniske Forhold at virke under, men der maa tages paa Sagen med Forstand, med Visdom, og det er det, jeg haaber, den højtærede Justitsminister vil forstaa, naar han udfærdiger denne Instruks. Paa de smaa frie Skoler, og paa en Del af de gamle store ogsaa, er Plad-

sen ikke altid tilstrækkelig stor, men det maa ikke glemmes, at Eleverne værner sig til at sove for aabne Vinduer og ogsaa til at have aabne Vinduer i Undervisningstiden, naar Pladshensynet ikke er tilstrækkelig iagttaget. I det hele gøres der netop paa disse Skoler et Arbejde for at faa gode hygiejniske Forhold, som jeg vil haabe, Lægerne vil tage Hensyn til, naar de undertiden maatte finde, at Pladshensynet ikke er sket tilstrækkelig Fyldest. Men hele Udvalget har været glad ved at indstille dette Lovforslag til Vedtagelse, og det vil da naturligvis ogsaa blive vedtaget med fuld Honnør i dette Ting. Det fornuftige bør saa siges nu af den højtærede Justitsminister.

Ordføreren (Rørdam): Til den sidste ærede Taler skal jeg sige, at Lægerne jo skal hjælpe Befolkningen og ikke chikanere den paa nogen Maade, og jeg haaber, at den Instruks, den højtærede Justitsminister vil udarbejde, vil blive saadan, at alle Parter kan blive tilfredse.

Det var unægtelig med megen Forbavelse, jeg hørte paa det ærede Medlem for Aakirkeby-Kredsen (Koføed). Naar et Udvalg, der har med Lønninger at gøre, arbejder, er det god Coutume i Rigsdagen, at det henvender sig til Lønningsudvalget med Spørgsmaal. Det er ingen Pligt, det vedkommende Udvalg maa selv skønne over, hvorvidt de Lønninger, der omhandles i vedkommende Lovforslag, er af den Art, at de kan sammenstilles med andre Lønninger, om der altsaa er Grund til at spørge Lønningsudvalget. Jeg personlig, som har mange Aars Erfaring i den Art Sager, har aldrig noget imod at spørge Lønningsudvalget, fordi jeg tror, man der ved lettest kommer igennem en Sag af denne Art. Der var i og for sig i dette Tilfælde ringe Grund til at spørge Lønningsudvalget, fordi de her omhandlede Lønninger ikke kan sidestilles med Lønninger til andre Embedsmænd, idet der ikke er andre Embedsmænd, hvis Lønninger forudsætter, at de maa have privat Erhverv ved Siden af deres Embedsvirksomhed. Da Fordringen om at spørge Lønningsudvalget imidlertid blev rejst, havde jeg intet at indvende derimod. Men det forekommer mig, at Lønningsudvalget i sit Svar gik i høj Grad udenfor sin Kompetence, og jeg forstaa aldeles ikke det ærede Medlems Anker.

Vi fik en Skrivelse fra Lønningsudvalget, hvori der staaar, at man fandt de faste Lønninger meget rigelige, men at man dog